

marném vypršení lhůty v mezidobí mezi 20. a 26. únorem 1932 podle § 193 třetí odstavec c. s. ř., nýbrž teprve až při ústním jednání dne 26. února 1932. Je proto předložení plné moci opožděné a dostavení se zástupce žalovaných k roku 26. února 1932 bezvýznamné a nejde o zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. s. ř. Vychází-li odvolací soud z opačného náhledu, odvolává se na rozhodnutí čís. 7516 sb. n. s., nevystihuje smysl tohoto rozhodnutí.

Čís. 11791.

S hlediska § 379 ex. ř. nestačí osvědčení, že se odpůrce ohrožené strany vzdal obchodu, aniž bylo osvědčeno, v jakém stavu obchod byl, zda, a jaký výnos měl a z jakého důvodu odpůrce ohrožené strany tak učinil.

(Rozh. ze dne 24. června 1932, R I 517/32.)

Návrh na povolení prozatimního opatření k zajištění peněžitě pohledávky odůvodňoval ohrožený tím, že se odpůrce vzdal obchodu. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Právní jednání, opatření nebo nakládání dlužníka s jeho majetkem, uvedená v § 379 ex. ř. jsou jen tehdy způsobitelnými důvody pro povolení prozatimního opatření, jest-li jimi vydobytí pohledávky ohrožené strany zmařeno aneb značně stíženo. To, že se odpůrce ohrožené strany vzdal svého obchodu s auty a s motorovými koly, a ponechal si jen garáž pro předvádění automobilů, není o sobě ohrožením vydobytí pohledávky ohrožené strany, ano nebylo ani tvrzeno ani osvědčeno, že obchod ten byl jistým zdrojem odpůrcova příjmu, z něhož pohledávky věřitelů by mohly dojíti uspokojení. Neboť obchod může býti i pasivním a další vedení takového obchodu může spíše škoditi než prospěti zájmům věřitelů. Je-li tedy jen osvědčeno, že se odpůrce ohrožené strany vzdal obchodu, aniž bylo osvědčeno, v jakém stavu obchod byl, zda a jaký výnos měl a z jakého důvodu odpůrce ohrožené strany tak učinil, nelze z toho souditi, že odňal ze zásahu ohrožené strany jmění, které by k částečnému neb úplnému uspokojení ohrožené pohledávky bylo stačilo a že by vymáhání pohledávky bylo tím zmařeno nebo podstatně stíženo. Že odpůrce ohrožené strany má platiti vyrovnací kvoty nenasvědčuje tomu, že zrušený obchod s automobily a s motorovými koly byl dostatečným majetkovým zdrojem pro splnění závazků dlužníkových, ježto by se dlužník vzdáním se takového obchodu vydával nebezpečí obživenutí vyrovnacích pohledávek a takto by si sám svou hospodářskou zkázu přivodil.